

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Бургас, 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора П. П. Кр.
като разгледа докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222000600109 по описа за 2022 година

С присъда №6 от 15.03.2022г. по НОХД№ 170/2021г. на Окръжен съд-Сливен, подс. Н. В. Н., ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на 03.11.2020 год. в гр. Сливен, кв. „Речица“, в съучастие с В. Д. А., като съизвършител, без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държали с цел разпространение високорискови наркотични вещества - коноп (канабис, марихуана) общо 1094,253 гр., както следва: 2,286 гр. коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 14,20 % на стойност 13,72 лева; 852,450 гр. коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 13,00 % на стойност 5114,70 лева; 237,030 гр. коноп(марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 2,40 % на стойност 1422,18 лева; 2,487 гр. коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 9,40 % на стойност 14,92 лева, всичко на обща стойност 6565,52 лева, съгласно Постановление на МС за определяне на цените на наркотични вещества за нуждите на съдопроизводството, и направил опит да разпространи описаните наркотични вещества на А. Д. М. от гр. София, като опитът е останал недовършен по независещи от волята му причини, поради което и на основание чл. 354а,

ал. 1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от пет години, което да изтърпи при първоначален строг режим, както и наказание „глоба“ в размер на 12 000,00 лева (дванадесет хиляди лева).

Със същата присъда подс.Н.Н. е признат за виновен в това, че от неустановена дата и месец през 2020 год. до 03.11.2020 год. в гр. Сливен, кв. „Речица“, на ул. „Петко Напетов“ № 22, в съучастие с В. Д. А., като подбудител и помагач, засял и отглеждал 20 (двадесет) броя растения от рода на конопа в нарушение на установените в Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите правила, поради което и на основание чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 вр. чл. 54 от НК му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, което да изтърпи при първоначален строг режим, както и наказание „глоба“ в размер на 6000,00 лева (шест хиляди лева).

С присъдата е приложен чл. 23, ал. 1 от НК, като на същия подсъдим е наложено едно общо наказание – най тежкото между така определените му – „лишаване от свобода“ за срок от пет години, което да изтърпи при първоначален строг режим и на основание чл. 23, ал. 3 от НК към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 12 000,00 лева.

На основание чл.59, ал.1 от НК е зачетено времето, през което подсъдимият Н. В. Н. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по настоящото дело, считано от 04.11.2020 г.

С присъдата, на основание чл.68, ал.1 от НК, СлОС е привел в изпълнение наказанието по НОХД № 251/2018 год. по описа на СлОС - „лишаване от свобода“ за срок от три години и определил първоначален строг режим за изтърпяването му.

На основание чл. 354а, ал. 6 от НК съдът е отнел в полза на държавата предмета на ОТНЕНА в полза на държавата предмета на двете престъпления и постановил унищожаването им след влизане в сила на присъдата.

Със същата присъда съдът е отнел на основание чл.53, ал.1, б.,„а“ от НК в полза на държавата веществени доказателства: 1 бр. мобилен телефон „Iphone 6“ с IMEI 359309067459711 с поставена сим-карта „Теленор“ с № 89359050000111299130; 1 брой мобилен телефон с IMEI 356744068659328 и IMEI 356744068659336 с поставени съм-карти „Lebara“ със сериен номер 000304037298839C774 и 8935901990857953138 и 1 бр. мобилен телефон „Iphone 6“ с IMEI 355415076364687 без поставена сим-карта.

Съдът с присъдата е разпоредил веществените доказателства: 1 бр. мъжка, черна чантичка за през кръста с бял надпис „Arehilc“, съдържаща 20 бр. банкноти с номинал 50 лева, бележка за паричен превод с получател Никола и сума на превода 2000 британски паунда, 73 бр. банкноти с номинал 100 лева и 1 бр. банкнота с номинал 20 шведски крони; Найлонова торбичка, съдържаща 32 бр. банкноти с номинал 100 лева, 3 бр. банкноти с номинал 50 лева, черен кожен мъжки портфейл съдържащ: 10 бр. банкноти с номинал 20 лева, 11 бр. банкноти с номинал 10 лева, 1 бр. банкнота с номинал 5 евро, 6 бр. банкноти с номинал 50 лева и 1 бр. банкнота с номинал 100 лева; както и 7 бр. банкноти с номинал 20 лева и 5 бр. банкноти с номинал 50 лева, да се върнат на Н. В. Н., както и да се върнат на свидетелят А. Д. М. иззетите веществените доказателства - 1 бр. мобилен телефон „Iphone 8“ с IMEI 359494089948485 с поставена сим-карта „Теленор“ с № 89359050000510921490 и 1 бр. мобилен телефон „Iphone 6“ с IMEI 354432065509009 с поставена сим-карта на украински оператор с № 140402853796. За останалите веществени доказателства, представляващи опаковки от наркотични вещества, запечатани в черен полиетиленов плик и в хартиени пликове с мокър мастилен печат на Сектор БНТЛ - ОД на МВР - Бургас, е постановил да бъдат унищожени като вещи без стойност.

В тежест на подсъдимия са възложени направените по делото разноси.

Недоволен от присъдата останал защитникът на подсъдимия – адв. К., който в подадената въззивна жалба заявява оплаквания за неправилност и необоснованост на първоинстанционния акт и несправедливост на наказанието. В писмено допълнение по чл.320, ал.4 от НПК са развити доводи за допуснати от СлОС съществени процесуални нарушения, изразили се в липса на отговори на решаващите доводи на защитата чрез обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства, което е нарушение на чл. 14 от НПК и неправилно кредитиране показанията на съучастника на подсъдимия – свид.В. А. и на полицейските служители М. С. и Т. Д.. Оплакване за явна несправедливост на наложеното наказание от пет години лишаване от свобода не е подкрепено с конкретни съображения. Иска се отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция, алтернативно – отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия или намаляване на наложеното наказание лишаване от свобода.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът и подсъдимият поддържат от подадената въззивна жалба единствено искането за намаляване на наказанието лишаване от свобода, което аргументират с

семејното положение на подсъдимия и необходимостта да се грижи за двете си малолетни деца. В останалата част защитата не поддържа въззивната жалба, като намира събраните по делото доказателства за достатъчни, за да обосноват виновното поведение на подсъдимия.

Реализирайки правото си на последна дума заявява, че осъзнава вината си и моли да бъде намалено наказанието лишаване от свобода.

Представителят на Апелативна прокуратура -Бургас намира въззивната жалба и допълнението към нея за неоснователни. Намира, че липсват пречки за разпит на полицейските служители. Пропуска на съда да се произнесе по искането на защитата за прочитане обясненията на свид.В. А., дадени в качеството му на обвиняем, не се явява съществено процесуално нарушение , защото не е нарушено правото на защита на подс.Н.. При определяне на наказанията съдът е отчел степента на обществена опасност на деянията и на дееца, както и смегчаващите и отегчаващи обстоятелства. Правилно е приложен чл.23 от НК. Моли да бъде оставена жалбата без уважение и да бъде потвърдена присъдата на СлОС като правилна, обоснована и законосъобразна.

След като прецени изложените в жалбата доводи, становищата на страните и провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, Бургаският апелативен съд намери за установено следното:

В проведеното съдебно следствие първостепенният съд е събрал относимите и достатъчни доказателствени материали за разкриване на обективната истина по делото. Страните не навеждат доводи за останали неизяснени обстоятелства, налагащи събирането на доказателства в настоящата инстанция и БАС също не намира необходимост от попълване на доказателствената съвкупност, като прецени, че правилното решаване на делото е обезпечено с достатъчно събрани и проверени от първоинстанционния съд доказателства. Фактическата обстановка, приета от настоящата инстанция е в рамките на установените значими факти от СлОС, като единствено бяха прецизирани някои детайли. Основните, значими и установени от доказателствата факти са вярно отразени от първостепенния съд.

Извършвайки собствена преценка на събраните от първата инстанция доказателства, настоящата инстанция намира за установено следното:

Подс. Н.Н. посещавал салон за фитнес, в който работел свид. В. А.. Дватама се познавали и поддържали контакти, но не били близки приятели.

Свидетелят знаел, че подсъдимият закупува марихуана и в началото на 2020 год. при среща помежду им в гр. Сливен свид. В. А. се поинтересувал дали подсъдимия може да му помогне да започне да произвежда марихуана. Подсъдимият го уверил, че може да му намери семена от канабис и ако свидетелят произведе „джойнт“ ще го изкупи. Така подсъдимият донесъл семена на канабис на свид.А., който ги засадил в изградена оранжерия в източния край на дворно място в кв. „Речица“. Имота се намирал на ъгъл между две улици - ул. „Зора“ и ул. „Петко Напетов“ и в него освен оранжерията имало и две къщи .

Когато обрал първата реколта от цветове и ги изсушил, свид. В. А. се свързал по мобилното приложение „Месинджър“ с подс. Н.Н. и му обяснил, че има готова продукция, да дойде да я види. Подс. Н.Н. пристигнал в дома на свидетеля, одобрил качеството на наркотичното вещество, заплатил на свид. В. А. цената от 4000лв. за количеството от около 1 кг. и му казал, че друго лице ще дойде с такси да вземе продукцията. Свидетелят поставил изсушените цветове в пластмасово бидонче в найлонов чувал и останал да чака в дома си. Около половин час след като подс. Н. си тръгнал, пред дома на свид. В. А. пристигнал таксиметровият шофьор - свид. М. С., с управляван от него автомобил „Шкода Октавия“. Свид. М. С. работел като таксиметров шофьор във фирма „Евротакси“, която е с обявен телефон за контакти с клиенти „6-156“. С тези числа („6-156“) подсъдимият обозначава в телефонните си разговори, касаещи превоз на наркотици от свид. М. С..

След като паркирал пред дома на свид. В. А., свид. М. С. не слезъл от автомобила. Свид. В. А. отворил багажника на колата, поставил вътре чувала с пластмасовия бидон с наркотичното вещество, затворил капака на багажника и свид. М. С. потеглил.

По предварителна уговорка с подс. Н.Н. свид. М. С. откарал наркотичното вещество до бл. 29, в кв. „Даме Груев“, където живеели родителите на подс. Н.Н.. Там извадил чувала с бидона от багажника и като го оставил във входа си заминал. След няколко дни получил от подсъдимия сумата от около 20лв. за извършената услуга.

По същия начин, след около два месеца, свид. В. А. се свързал с подс. Н. и му съобщил, че има ново количество от наркотика. Подс. Н. отново пристигнал в дома му, одобрил изсушения канабис и платил на свид. В. А. около 4 000 лева за цялото количество. След като подсъдимият си тръгнал наркотичното вещество отново било отнесено от свид. М. С. с таксиметровия автомобил и оставено във входа на блока на родителите на подсъдимия.

Такива поръчани и заплатени от подсъдимия превозни услуги свид.С. извършвал неколkokратно, като бил изпращан до гр.София и до гр.Варна за да превози получен оттам багаж в гр.Сливен, който той оставял по същия начин във входа на бл. 29 в кв. „Даме Груев“.

В началото на м. ноември 2020 год. подс. Н. договорил с неустановено по делото лице от гр. София да осигури и достави 1 кг.марихуана на купувач от гр.Пловдив. Според първоначалната уговорка марихуаната е трябвало да бъде превозена от свид.С.(„6-156“) от гр.Сливен направо на_получател в гр. Пловдив. На 02.11.2020 год. подс. Н.Н. се обадил по телефона на партньора си от гр.София и като му съобщи, че свид.С. не може да пътува, тъй като се налагало да откара родителите си на медицински прегледи, двамата се уговорили всеки от тях да заплати по 200 лева на свид. А. М., който от гр.София да дойде до гр. Сливен и да вземе наркотичните вещества, вместо свид. М. С..

На следващия ден - 03.11.2020 год., около 13,43 часа, свид. А. М. се свързал от телефонен номер ***** с подс. Н., за да го уведоми, че пътува към гр. Сливен и се намира на 183-я километър на магистрала „Тракия“. Свид. А. М. управлявал собствения си лек автомобил „БМВ“ с рег. № ** **** *. С него пътувал В. Т., за да навести близките си в гр. Сливен. В 15,09 часа подс. Н. се обадил по телефона на свид. А. М., научил, че свид.М. и В. Т. вече се намират в кв. „Дружба“ в гр.Сливен и се уговорили да се срещнат по - късно на бул. „Цар Симеон“. Поради ангажимента на свид. М. С., се наложило подс. Н.Н. да посочи на свид. А. М. дома на свид. В. А. в кв. „Речица“, откъдето свид. А. М. да вземе предварително приготвеното от свид. В. А. наркотично вещество -около 1 кг. канабис.

Малко преди 17,00 часа управляваният от подсъдимия лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № ** **** *, следван от лек автомобил „БМВ“, управляван от свид. А. М., се насочили по бул. „Банско шосе“ в посока към кв. „Речица“. Влизайки в квартала, подс. Н. спрял автомобила си на около 100 м. от къщата на свид. В. А., от когото свид. А. М. трябвало да вземе наркотично вещество. В момента, в който и свид. А. М. спрял автомобила си зад този на подсъдимия, всички в тях били задържани от пристигналите на мястото полицейски служители, проследили движението на двата автомобила до там.

В дома си бил задържан свид. В. А.. При претърсване в обитавана от свид. В. А. къща, намираща се в гр. Сливен, ул. „Зора“ № 16, са намерени и подробно описани в съответния Протокол за претърсване и изземване вещи,

както следва: 1 брой пластмасово, синьо на цвят бидонче съдържащо зелена, суха листна маса, която при направен полеви тест реагира на марихуана; 20 броя растения от рода на конопа и зелена, суха листна маса. На същата дата при извършено претърсване на къща, намираща се в гр. Сливен, ул. „Петко Напетов“ № 22, обитавана от свид. В. А., са намерени и подробно описани в протокол за претърсване и изземване вещи, както следва: 1 брой кутия от цигари „Карелия“ съдържаща 3 броя фаса от цигари с бял филтър и зелена, суха листна маса, която при направен полеви тест реагира на марихуана.

При извършения личен обиск в подс. Н., са намерени и иззети: 7 банкноти с номинал 20 лева и 5 броя банкноти с номинал 50 лева. При претърсването на управлявания от подс. Н. лек автомобил марка „Опел Астра“ с рег. № СН 0380 АХ, са били намерени и иззети с протокол за претърсване и изземване вещи, както следва: 1 бр. мобилен телефон „Iphone 6“ с IMEI 359309067459711 с поставена сим-карта „Теленор“ с № 89359050000111299130; 1 брой мобилен телефон с IMEI 356744068659328 и IMEI 356744068659336 с поставени съм-карти „Lebara“ със сериен номер 000304037298839C774 и 8935901990857953138; 1 бр. мобилен телефон „Iphone 6“ с IMEI 355415076364687 без поставена сим-карта; 1 бр. мъжка, черна чантичка за през кръста с бял надпис „Arehilc“, съдържаща 20 бр. банкноти с номинал 50 лева; бележка за паричен превод с получател Н. и сума на превода 2000 британски паунда; 73 бр. банкноти с номинал 100 лева и 1 бр. банкнота с номинал 20 шведски крони; 2 броя паспорти на името на Г. Ж Д.а и В. Т. М.; 1 бр. лична карта на името на Т.р С. М.; 2 бр. задгранични паспорта; 2 бр. здравни книжки; визитки; найлонова торбичка, съдържаща 32 бр. банкноти с номинал 100 лева, 3 бр. банкноти с номинал 50 лева, черен кожен мъжки портфейл съдържащ: 10 бр. банкноти с номинал 20 лева, 11 бр. банкноти с номинал 10 лева, 1 бр. банкнота с номинал 5 евро, 6 бр. банкноти с номинал 50 лева и 1 бр. банкнота с номинал 100 лева. Претърсване е било извършено и във вила, находяща се в гр. Сливен, м. „Лозарски връх“, обитавана от подс. Н.Н. и в апартамент, находящ се в гр. Сливен, кв. „Даме Груев“ бл. 29, ап. 27, обитаван от Х .Х., в които не са били намерени и иззети вещи и предмети от значение за разследването.

В лекия автомобил марка „БМВ“ с рег. № ** **** **, управляван от свид. А. М., са били намерени и иззети с протокол за претърсване и изземване вещи: 1 бр. мобилен телефон „Iphone 8“ с IMEI 359494089948485 с поставена сим-карта „Теленор“ с № 89359050000510921490 и 1 бр. мобилен телефон „Iphone 6“ с IMEI 354432065509009 с поставена сим-карта на украински

оператор с № 140402853796; 2 бр. топчета от стреч- фолио с неправилна форма, съдържащи зелена, суха листна маса, която при направен полеви тест реагира на марихуана и 1 бр. топче от стреч-фолио с неправилна форма, съдържащо зелена, суха листна маса.

Описаните действие по претърсване и изземване, както и извършения обиск са били одобрени от съдия от СлОС по реда на чл. 161, ал. 2 от НПК, като извършени в условията на неотложност и в съответствие с чл.164 от НПК.

От заключението на изготвената по делото физико - химическа експертиза - Протокол № 967/20.11.2020 год. (л. 109 - 111 от ДП), се установява, че предадените за изследване обекти са обозначени както следва: обект № 1 - запечатан със стикер № В 2687- кутия от цигари „Карелия“, съдържаща суха зелена листна маса, 3 бр. фасове от цигари с бял филтър, обгорени в единия край; обект № 2 - запечатан със стикер № В 2686 - зелена суха листна маса, поставена в синьо на цвят пластмасово бидонче с бял пластмасов капак; обект № 3 - запечатан със стикер № Г 1004 - 2 бр. топчета от фолио, съдържащи зелена суха листна маса; обект № 4 - запечатан със стикер № Г 1008 - 1 бр. топче от фолио, съдържащо зелена суха листна маса. От експертизата се установява още, че сухата зелена листна маса в обект № 1/1 с тегло 2,286 гр. представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 14,20 %; сухата зелена листна маса в обект № 2 (синьо пластмасово бидонче) с тегло 852,450 гр. представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 13,00 %; обектите №№ 3/1 и 3/2 - топчета от фолио - съдържат суха зелена листна маса с тегло съответно 0,872 гр. и 0,900 гр. със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 13,00 % в първото топче и 11,90 % - във второто; сухата зелена листна маса в обект № 4 - топче от фолио с тегло 0,544 гр. представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 6,30 %.

Според заключението на изготвената по делото физико - химическа експертиза - Протокол № 991/23.11.2020 год. (л. 117 - 118 от ДП)1 предадените за изследване обекти, обозначени както следва: сухата зелена листна маса в обект № 1 - запечатан със стикер № В 2685 - хартиен плик, е с тегло 237,030 гр. и представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетраhydroканабинол 2,40 % , съдържаща суха зелена листна маса, а сухата зелена листна маса в обект № 2(запечатан

със стикер № В 2684 полиетиленов плик) е с тегло 2,487 гр. и представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетрахидроканабинол 9,40 %.

Изследването, проведено по физико - химическа експертиза(Протокол № 1018/14.12.2020 год.), е установили, че представителната проба сухата зелена листна маса в обект № 1 е с тегло 36,000 г., с нетно тегло 3370 г. и представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетрахидроканабинол 4,60 %, а представителната проба суха зелена листна маса в обект № 2 е с тегло 24,000 г., с нетно тегло 1360 гр. и представлява коноп (марихуана) със съдържание на активно действащия компонент тетрахидроканабинол 2,30 %. Общото нетно тегло на предоставената за изследване сухата зелена листна маса в двата обекта съдържаща коноп е 4370 г., а общото нетно тегло на представителните проби от двата обекта е 60,000 г.

Въззивният съд споделя фактическите констатации на първата инстанция. За изводите си съдът е извършил обективна преценка на събраните по надлежен ред гласни, писмени и веществени доказателства – обяснения на подсъдимия, дадени в съдебното следствие, показанията на свидетелите В. А., Т. Д., М. С., А. Д. М., М. С.; П. Н., Й. Й.ов, , Т.р М., дадени пред съда и приобщените по реда на чл. 281 НПК части от тях от досъдебното производство/, експертни заключения по физикохимическите експертизи, протоколи за обиск, претърсване и изземване, приемателно-предавателни протоколи, справка за съдимост на подсъдимия и свидетели, както и веществени доказателствени средства от приложените по делото специални разузнавателни средства–звукозаписи /приложени по делото протоколи за изготвяне на ВДС от приложени СРС –в секретните материали в досъд. пр-во. /. Същите са коректно посочени в мотивите към присъдата и преповтарянето им е ненужно, като въз основа на тях са възприети установените и от въззивната инстанция факти, относими към предмета на доказване по делото.

Правилно е преценено, че в основата на изводите си, наред с показанията на полицейските служители Т. Д. и М. С., имащи отношение към оперативната информация за наркоразпространение и възприели действията на подс. Н.Н., както на процесната дата, така и в един по-ранен период, следва да се поставят и показанията на свидетелите В. А., А. Д. М., и М. С., всички, участвали в различни събития и действия по осъществяване на разследваната дейност през инкриминирания период.

С основание съдът е приел за напълно обективно и подкрепящо се от

останалите доказателства казаното от полицейските служители – свидетелите Т. Д. и М. С., които са имали и непосредствени впечатления от действията на подсъдимия, на свидетелите В. А., М. С. и А. М. през инкриминираният период. Свидетелите Д. и С. са преки очевидци на описаните в обвинителния акт техни действия и възприятията им, хронологически подредени, допринасят съществено за установяване на обстановка, в която те са се реализирали и преди всичко за установяване на авторството – конкретното поведение на подс.Н.. СлОС е подложил на детайлна преценка показанията на полицейските служители и напълно правилно е приел, че те не съдържат съществени противоречия и логически несъответствия. Съпоставката на техните показания с показанията на свидетелите В. А., А. М. и М. С. и с останалите писмени и веществени доказателства, разкрива пълно съответствие и логично взаимно допълване. Съобразявайки тези критерии, първият съд правилно им е дал вяра и законосъобразно са били използвани за сигурна основа на фактическите констатации на съда, като по своето съдържание са били напълно годни да обосноват осъдителните изводи в присъдата. За двамата полицейски служители не е налице забраната по чл. 118, ал. 2 от НПК, тъй като същите не са извършвали действия по разследването. По делото липсват каквито и да са данни, поставящи под съмнение добросъвестността на свидетелите, още повече, че показанията им относно значимите за правилното установяване на фактическата обстановка обстоятелства, са депозираны с максимална точност и пълнота, те са обективни, подробни и убедителни. Законосъобразно, съдът е приел същите за безпротиворечиви, логични, подкрепени от доказателствата по делото, подробно изясняващи действията по проверка на оперативна информация за държане, разпространение и отглеждане на наркотични растения на територията на гр.Сливен.

Друг източник на преки доказателства за обстоятелствата по чл. 102 от НПК са показанията на свид.А., който в това съдебно производство участва в качеството на свидетел, но във вече приключилото наказателно производство по НОХД№32/2021г. на СлОС - л.203-л.206 от досъд.п., същият е имал качеството на обвиняем, за когото е било одобрено внесено от СлОП споразумение. Правилно съдът е кредитирал показанията на този свидетел, защото съдържащата се в тях информация за подсъдимия като лицето, от кого си е осигурил конопените семената, за обещанието на подсъдимия да изкупи продукцията му, за водените между тях разговори, за посещенията на подс. Н. и заплащането на произведения наркотик, за начина на предаването му чрез

таксиметровия шофьор свид. М. С., както и за предназначението на намерената в дома му и подготвена за предаване на свид.М. марихуана, които изцяло се потвърждават от показанията на посочените по –горе останали свидетели, както и от резултатите от проведените претърсвания и изземвания. Обжалваната присъда не почива само на показанията на свид.А., без да е налице каквото и да е друго доказателство в тяхна подкрепа, напротив, други такива в напълно достатъчна степен са ангажирани по делото и дават пълно основания те да бъдат кредитирани, както е сторено от първия съд.

Констатираната от представителя на БАП липса на произнасяне по искането на защитата за прочитане на дадените в качеството му на обвиняем обяснения на А., не съставляват пропуск на съда. И трите разпита в досъдебното производство на обв.А. не са пред съдия, какъвто е регламентирания ред по чл.281, ал.1 от НПК, към който препраща чл.281, ал.2 от същия кодекс. След като защитата сама е оттеглила искането си за тяхното приобщаване(л.67 от НОХД№ 170/2021г. на СлОС), не е нужно съдът, изрично да обявява за невъзможността да бъде приложена процесуалната техника по чл.281, ал.2 от НПК.

Правилно са обсъдени и ценени от първостепенния съд показанията на свидетелите А. Д. М. и М. С.. В показанията на първия от посочените свидетели се съдържа информация за повода да пътува до гр.Сливен и да се срещне с подс.Н., за уговорките между тях и за начина на задържането му. Правилно също така съдът се е доверил на приобщените по реда на чл.281 от НПК негови показания, в които няма съществени различия с тези, дадени пред първоинстанционния съд, но са по-обстоятелствени и потвърдени от него след прочитането им. Свид. С. в показанията си разказва за превозните услуги, които е извършвал с таксиметровия си автомобил по поръчка на подсъдимия до гр.София и до дома на сви.А., как са били организирани, заплатени и къде е бил доставен превозвания товар. Констатираното от СлОС частично несъответствие досежно начина на опаковане на предадения му от свид.А. пластмасов буркан(дали в найлонов чувал или полиетиленов плик) е несъществено и няма решаващо значение за изхода на делото. В същите показания на този свидетел се изяснява действителната причина – необходимостта да придружи на преглед на пострадалите от ПТП негови родители, която е възпрепятствала с пътуването на свид. С.(назоваван в телефонните разговори от подсъдимия като „6-156“) да изпълни последната превозна поръчка, който ангажимент е наложил заместването му от свид.М.. Свид.М. е бил напълно наясно със своята роля в превоза на наркотици, още

повече, че неустановеното лице от гр.София е водил част от разговорите с подсъдимия в негово присъствие и от телефона на свид.М. с номер *****. Показанията на двамата свидетелите А. М. и М. С. напълно съответстват на показанията на свидетелите В. А., Т. Д. и М. С. и на събраните писмени и веществени доказателства и ВДС.

Показанията на свидетелите П. Н. и Й. Й.ов нямат пряко отношение към конкретните инкриминирани с обвинителния акт деяния. От тях се установява как тези свидетели са купували от подс.Н. марихуана, начина по който са ги поръчвали, срещали и получавали от подсъдимия. Правилно първостепенният съд е кредитирал приобщените показанията на свид.Й.ов от досъдебното производство, а твърдението му, че му е оказван полицейски натиск, за да съобщи за знанието си, че подсъдимия продава наркотици, е проверено и категорично опровергано от еднопосочните показания на свид.Антон Господинов и повторно разпитания свид.Т. Д., за това по какъв начин е протекла проверката и какво е било съдържанието на разговорите с него.

Както първоинстанционният съд, така и въззивната инстанция намира приложените по делото ВДС, изготвени при прилагане на СРС спрямо подс.Н. за годно доказателствено средство, което и следва да бъде ценено при формиране на изводите по фактите, наред с останалите доказателствени източници. Анализът на съдържанието на разговорите, отразени в протокол рег.№42-4872/30.12.2020Гг. за изготвяне на ВДС „звукзапис“ от прилагане на СРС за подслушване на телефона, използван от подс.Н., извършен във връзка с други обективни доказателства, сочи, че както уговорката с лицето, включващо се в разговори от телефон с №*****, така и уговарянето на транспорта със свид. М., касае доставяне на наркотично вещество коноп.

Изводът, че уговорката касае коноп, се изгражда не толкова от семантиката на възпроизведените във ВДС думи, а от контекста им в употребените изрази и общия диалог, както и от логическите връзки между съдържанието на репликите в отделните разговори и съдържанието на цялостното общуване. От решаващо значение в случая е, че данните, извлечени от съдържанието на ВДС, са в пълно съответствие с тези, изведени от други доказателствени източници, защото съдържанието на уговорките в разговорите кореспондира с установено конкретно поведение на подс. Н. и на свидетелите А. и М.. Последното от своя страна сочи, че не се нарушава забраната на чл. 177, ал. 1 от НПК, според която обвинението и присъдата не могат да се основават само на данните от специалните разузнавателни средства.

Настоящият съд споделя като обективна и напълно обоснована

направената от първоинстанционния съд преценка на обясненията на подс. Н., който не ги е кредитирал и ги е възприел като защитна версия. Всъщност, неговите обяснения са се ограничили до твърдението, че 03.11.2020г. имал уговорка с М. Д. да му продаде хранителни добавки и химия, а употребените „топ хляб“ и „лимец“ били използвания жаргон за хранителни добавки. Освен че предложената интерпретация за договаряния асортимент е крайно неубедителни, тези му твърдения изцяло противоречат на всички останали доказателства по делото, поради което заслужено СлОс не им се е доверил.

Поради изложеното до тук, възражението във въззивната жалба, че по делото не са събрани доказателства, обосноваващи виновността на подсъдимия е неоснователно и като такова следва да се остави без уважение. В направения от СлОс анализ на доказателствения материал е даден отговор кои доказателства е ползвал съдът, каква оценка е дал на отделните доказателствени източници и причините за това. Оплакването за липса на мотиви също е неоснователно.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя като правилни и законосъобразни правните изводи на СлОс, който е приел за несъмнено установено, че подс. Н.Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по 354а, ал. 1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. От обективна страна се установява, че подсъдимият е осъществил две от формите на изпълнителното деяние на престъплението – държане с цел разпространение и разпространение (останало във фазата на опита) на високорискво наркотично вещество - коноп /марихуана/, с тегло общо 1094,253 г. на обща стойност 6565,52 лева, конкретно описани по вид, количество и съдържание на активно действащия компонент.

Според установената съдебната практика и доктрината „държане“ по смисъла на чл. 354а от НК е установяване на фактическа власт върху предмета на престъплението от дееца, която не изисква неговия непрекъснат физически контакт с наркотичното вещество, а представлява съвкупност от действия, чрез които се обективира възможността за упражняване на фактическо владение, дори и деецът да не се е намира в непосредствен контакт с веща или вещите. Тази форма на изпълнителното деяние може да се осъществява в съучастие и тогава, когато наркотичното вещество фактически се държи само от един от съизвършителите, стига да е налице съгласуваност на действията помежду им, каквато в случай е налице и която сочи за общност на умишъла.

Намереният в стая от приземния етаж от къщата в гр.Сливен, ул. „Петко Напетов“, №22, син бидон, пълен до половина със зелена тревиста маса, представляваща 1094,253 г. марихуана, с различно процентно съдържание на активното вещество, е бил във физическо владение на свид.В. А.. Местонахождението, видът, количеството, начинът на съхранение на това наркотично вещество, са били уговорени от подсъдимия и същия свидетел, като първият не бил заплатил цената за него. Наркотичното вещество е било подготвено от свид.В. А. за да бъде предадено на свид.М.. Кому, кога и как свид.А. да предаде наркотика е определял подсъдимия. Тази възможност на подсъдимия, макар и без физически контакт, да упражнява контрол върху процесния наркотик, включително и да се разпорежи с него, ясно показва упражняваната от него и от свид.А. задружна физическа власт върху предмета на престъплението. Правилен и обоснован от събраните по делото доказателства е извода на СлОС за наличие на общност на умисъла между тях, защото както подс.Н. , така и свид.А. е съзнавал, че в държането на наркотичното вещество - 1094,253 г. марихуана участва и другият, наясно са били, че нямат нужното за това разрешение и че това им поведение е водено от специална цел –разпространение на наркотика – да го предоставят на трето лице. Субективната насоченост у подс.Н. към държане с цел разпространение следва от съвкупния анализ на събраните доказателства, изводими от кредитираните показания на свидетелите Т. Д., М. С., В. А., Ави М., от съдържанието на протокола за претърсване и изземване от посочения по-горе имот, както и от иззетите веществени доказателства от там.

Разпространението на марихуаната е трябвало да се осъществи възмездно, чрез продажба, която представлява консенсуален договор, който се приема за сключен с постигането на съгласие между страните по него. С дейността по договарянето на продажбата е бил ангажиран единствено подсъдимия. Той е водил преговорите по телефона за уточняването на оранжерийния вид коноп, количеството и цената и начина на доставката. Съгласието за реализирането на сделката е постигнато от подс. Н., а свид.А. е трябвало само да извърши фактическото предаване на наркотика. Подсъдимия е лицето, установило връзка свид.М. , който е трябвало да получи от свид.А. договореното количество наркотик. С предприетите от подсъдимия действия по отвеждането на свидетеля М. в близост до дома на свид.В.А., където е бил съхраняван приготвения наркотик, вече е започнало изпълнението на сделката. Така са предприетите действия по разпространение на марихуаната обаче са били пресечени от намесата на

полицейските служители. Наркотичното вещество не е било предадено във фактическа власт на свид.М., поради което и деянието на подсъдимия по разпространението му е останало във фазата на опита.

Въззивната инстанция възприема като правилни и законосъобразни правните изводи на първостепенния съд и по отношение на второто обвинение, повдигнато на подс.Н.. Обосновано е прието, че същият, в съучастие като подбудител и помагач на извършителя - свид.В. А., в периода от неустановена дата и месец през 2020 год. до 03.11.2020 год. в гр. Сливен, умишлено го е склонил и умишлено го е подпомогнал да засее и отгледа 20 бр. растения от рода на конопа, в нарушение на установената в чл.27, ал.1 от ЗКНВП забрана - престъпление по чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 от НК. Свид.А. е изпълнител на деянието по чл.354в, ал.1, вр.чл.20, ал.2 от НК, за което е осъден с одобрено от съда споразумение по НОХД№32/2021г. на СлОС - л.203-л.206 от досъд.п. За да осъществи засяването на конопените растения и за да ги отгледа свид.А. умишлено е склонен от подс. Н., като последният го е мотивирал да стори това, обещавайки да му достави качествени семена за засаждане и да изкупува произведената от него продукция. От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл, като подс. Н. е съзнавал, че въздейства върху свид.А. и го мотивира да започне да произвежда коноп в нарушение на установения правов ред, т.е.предвиждал е общественоопасните последици от деянието на извършителя и е искал настъпването им.

Като е предоставил конопените семена и впоследствие на два пъти през инкриминирания период е изкупил произведената от свид.А. продукция, подсъдимият е улеснил чуждото деяние по засяване и отглеждане на конопените растения, без сам да е взел участие в него. От субективна страна подс.Н. е бил наясно, че с действията си подпомага престъпната дейност на свид.А. и е искал да улесни осъществяването ѝ.

Ето защо, като е признал подс. Н. за виновен по предявените му обвинения СлОС е приложили правилно закона, като вярно е подвел установеното му фактическо поведение под приложимите норми на съответните престъпни състави по 354а, ал. 1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл.18 от НК и по чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 от НК. Във връзка с обсъжданото следва да се отбележи, че страните по делото не оспорват авторството на престъпленията и правната им квалификация, като от страна на защитата на подсъдимия се оспорва единствено размера на наложеното на последния наказание лишаване от

свобода.

За престъплението по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2 от НК законодателят е предвидил наказание - лишаване от свобода за срок от две до осем години и глоба от 5 000 лв. до 20 000 лв., а за престъплението по чл. 354в, ал. 1 от НК - лишаване от свобода за срок от две до пет години и глоба от 5000 лв. до 10 000 лв. При индивидуализацията на наказанието следва да се отчита не общата обществената опасност на престъпленията от определен вид, а специфичната обществена опасност на конкретното деяние и конкретния деец.

В мотивите към обжалваната присъда първата инстанция декларативно е посочила, че за определяне вида и размера на наказанието за всяко от престъпленията се е съобщила „с всички индивидуализиращи вината му обстоятелства, обществената опасност на деянието, обществената опасност на подсъдимия, причинения престъпен резултат и целите на генералната и специалната превенция.“ – л.390 от НОХД № 170/2021г. на СлОС. Сред така посочените обстоятелства СлОС е обективизирал единствено преценка за обществената опасност на личността на подсъдимия, която е вярно е оценена като завишена, защото се извежда от предходните му две осъждания, отново за престъпление по чл.354а, ал.1, изр.1 от НК, както и от установените по делото продажби на марихуана на свидетелите Н. и Й.ов, които обстоятелства също имат негативно отражението върху личностовия му облик.

Не са били отчетени смекчаващи вината обстоятелства за подсъдимия. Конкретното поведение на подсъдимия в процеса е израз на правото му на защита, гарантирано от процесуалния закон, затова правилно липсата на съдействие за разкриване на обективната истина, не е интерпретирано във вреда на подсъдимия за утежняване наказателноправното му положение. Като смекчаващи вината обстоятелства настоящият състав оценя направеното от подсъдимия пред въззивната инстанция признаване на вината за извършеното.

Към облекчаващите наказателната отговорност обстоятелства следва да се добавят още обвързаността му с жената, с която съжителства и полаганите грижи към двете им малолетни деца.

Смекчаващите обстоятелства не разкриват многобройност и никое от тях не е изключително, които да обуславят приложението на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК и налагане на наказание под предвидения в санкцията минимум.

Според данните от писмените справки от АИС-КАТ и Агенция по

вписванията подсъдимият не притежава МПС и до 2019г. е участвал с други съсобственици в продажби на апартамент в гр.Елена и на 6 поземлени имота. Данни за притежавано имущество не са посочени, както и такива за платени наказания глоби, наложени му по двете предходни осъждания. Той е в работоспособна възраст, със средно специално образование. Липсват данни да е упражнявал трайно общественополезен труд и да реализира легално постоянни доходи, с каквито очевидно подсъдимият разполага, предвид заплащаните суми от по 4000лв. на свид.А. за изкупената продукция, на свид. М. за осуетилия се превоз на процесния наркотик, както и неколkokратно на свид.С. за превозните услуги.

С относително по-висока степен на обществена опасност е деянието, осъществяващо състава на чл. 354а, ал. 1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2, вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18 от НК, която се предопределя от конкретните белези на престъпната проява - осъществяването на две от формите на изпълнителното деяние на престъплението и количеството на наркотични вещества, предмет на престъплението. Тук обаче следва да се отчете разликата в интензивността на осъщественото застрашаващо въздействие върху непосредствения обект на защита на реализираното второ изпълнително деяние по сравнение с обичайните от този вид. В случая, втората форма на изпълнително деяние - „разпространението“ на високорискови наркотични вещества, е преустановена в стадия на опита, при това в началната му степен на изпълнение - отвеждане на получателя на марихуаната в близост до местонахождението ѝ, където да му бъде предадена, което разкрива една по-малка степен на застрашаване на охраняваните обществени отношения, независимо от причините за недовършване на опита.

Принципна постановка е, че престъпленията, осъществени в съучастие, което не намира отражение в по-тежко квалифициращ деянието признак, са с по-висока степен на обществена опасност от тези, при които не присъства усложнение във връзка със субекта. По отношение на деянието по чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 от НК следва да се констатира, че конкретния принос на съучастията на подсъдимия в осъществяването на престъплението по чл. 354в, ал. 1 от НК не е незначителен. Напротив, именно действията на подс.Н. са предопределяли дейността на свид.А. по засяване и отглеждане на конопените растения, защото от тях е зависила материалната възмездност на това забранено производство.

Наред с относително по-високата степен на обществена опасност на

деянията самостоятелни отегчаващи обстоятелства не са установени както от първоинстанционния , така и от въззивния съд.

Отчитането на посочените по-горе обстоятелства обуславя необходимост от редуциране на определеното за престъплението по чл. 354а, ал.1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18 от НК наказание лишаване от свобода, което така отмерено в средния размер се явяват завишено. Това налага въззивният съд да упражни правомощията си по чл.337, ал.1,т.1 от НПК, като намали размера на основното наказание - от пет на четири години лишаване от свобода. Размер на наказанието глоба от 12 000лв. не следва да се коригира, защото в съчетание с така намаления размер на наказанието лишаване от свобода, двете кумулативни наказания в своята съвкупност отговарят на целите, посочени в чл. 36 от НК. При предвидените за престъплението санкционни рамки и при отчетените отегчаващи обстоятелства и тяхната относителна тежест, липсват основания за проява на повече снизходителност към подсъдимия.

Направените по-горе констатации не налагат намеса на въззивната инстанция за намаляване размера на определеното за престъплението по чл. 354в, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 от НК наказание лишаване от свобода за тези по-леки форми на съучастническа дейност, поради което определените от СлОС на подсъдимия наказания лишаване от свобода за срок от три години и глоба в размер на 6000 лева са съответни както на конкретната степен на обществена опасност на тази престъпна дейност и дееца, така и за постигане целите по чл. 36 от НК.

Обсъжданите две престъпления са извършени от подсъдимия в реална съвкупност, поради което намаляване размерите на наложеното на подсъдимия по 354а, ал. 1, изр. 1 от НК наказание лишаване от свобода обуславя изменение на присъдата и в частта ѝ, с която на подсъдимия е определено общо наказание съгласно чл. 23, ал. 1 от НК. В съответствие с посочената разпоредба, следва така определеното общо наказание на подсъдимия за разгледаните престъпления по настоящото дело да се намали на четири години лишаване от свобода, което е по-тежкото измежду двете отделни наказания лишаване от свобода.

Първоинстанционният съд не е обмислял приложението на чл.24 от НК. Настоящият състав на БОС намира, че наложеното на подсъдимия общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от четири години е напълно справедливо и изцяло съобразено със степента на обществената опасност на деянията,техния извършител и с целите по чл. 36 от НК. Неговата

продължителност , в съчетание с подлежащото на изпълнение наказание по НОХД № 251/2018 год. по описа на СлОС , в оптимална степен ще въздейства поправително и възпиращо върху самия подсъдим, а в същото време ще съдейства максимално и за постигане на генералната превенция.

Постановеното изтърпяване на наказанието по предходното осъждане по НОХД № 251/2018 год. по описа на СлОС - лишаване от свобода за срок от три години, което е било отложено при условията на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от пет години, е законосъобразно, предвид наличието на предпоставките по чл. 68, ал. 1 от НК. Първоинстанционният съд е допуснал нарушение на материалния закон , защото нормата, на която се е позовавал – чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС определя първоначалния режим за изтърпяване на наложено наказание лишаване от свобода за умишлени престъпления, извършени в изпитателния срок на условно осъждане, а не на подлежащото на отделно изтърпяване отложеното наказание(Решение № 214 от 5.11.2018 г. на ВКС по н. д. № 912/2018 г., I н. о., Решение № 108 от 21.05.2019 г. на ВКС по н. д. № 381/2019 г., II н. о.).В тази част присъдата следва да бъде изменена като на основание чл.57, ал.1, т.3 от същия закон на подс.Н. се определи първоначален общ режим за изтърпяване на приведеното в изпълнение наказание по НОХД № 251/2018 год. по описа на СлОС.

Законосъобразно и обосновавайки се информацията от конкретно ангажирани доказателствени източници СлОС се е разпоредил с веществените доказателства.

Като последица от признаването на подсъдимия за виновен, СлОС в съответствие с чл. 189, ал. 3 от НПК, правилно го е осъдил да заплати направените разноски по делото.

Предвид изложеното и като не намери основания за отмяна, а само за изменение на постановената присъда, на основание чл. 337, ал. 1, т.1 и чл. 338 от НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда №6 от 15.03.2022г., постановена по НОХД№ 170/2021г. по описа на Окръжен съд-Сливен в ЧАСТТА, с която подсъдимият подс. Н. В. Н., ЕГН *****, е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, предл. 1, алт. 4 и предл. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, като НАМАЛЯВА размера на наложеното наказание лишаване от свобода от пет години на четири години

лишаване от свобода.

ИЗМЕНЯВА присъдата в частта й, относно приложението на чл.23, ал.1 от НК, като намалява НАМАЛЯВА размера на определеното на подс. Н. В. Н. общо наказание от пет години лишаване от свобода на четири години лишаване от свобода.

ИЗМЕНЯВА присъдата в частта й, относно определения първоначален строг режим за изтърпяване на приведеното в изпълнение, на основание чл.68, ал.1 от НК, наказание от три години лишаване от свобода, наложено на подс. Н. В. Н. по НОХД № 251/2018 год. по описа на СлОС, като вместо това определя на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС първоначален общ режим за изтърпяването му.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата й част.

Решението може да бъде обжалвано или протестирано пред Върховния касационен съд на Република България в 15 дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____